

– необхідно поряд з плановими інвентаризаціями проводити раптові перевірки, а також збільшити кількість запланованих інвентаризацій по окремим об'єктам;

– необхідно збільшити кількість і якість внутрішньої звітності (товарно-матеріальні звіти) за кожною матеріально відповідальною особою;

– необхідно забезпечити методичними посібниками, інструктивними матеріалами з проведення інвентаризації кожного члена інвентаризаційної комісії та кожною матеріально відповідальною особою.

Необхідно також приділяти велику увагу кадрам, особливо молодим. Підвищити роль кваліфікаційної комісії з прийому на роботу осіб, пов'язаних з матеріальною відповідальністю, що дозволить практично виключити проникнення на ці посади працівників, які мають судимість або звільнених за недовірою.

Інформаційні джерела:

1. Артеменко Я.О., Рагуліна І.І. Інвентаризація активів на підприємстві – сучасний аспект // Сучасний стан і перспективи розвитку обліку, аналізу та фінансового забезпечення підприємств агропромислового виробництва: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 12-13 листопада 2020 р. / Харків. нац. аграр. ун-т ім. В.В. Докучаєва. – Харків: ХНАУ, 2020. С. 12–14.

ОРГАНІЗАЦІЯ ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРЬСЬКОГО КОНТРОЛЮ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Артеменко Я.О., гр. ОіО 4-1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **І.І. Рагуліна**

Державний біотехнологічний університет

Будь-яке підприємство під час здійснення господарської діяльності стикається з організаційними питаннями формування та розвитку системи внутрішнього контролю, покликаної не тільки виявити помилки і зловживання всередині підприємства, а й забезпечити доцільність проведених операцій і прийнятих управлінських рішень. Крім того, процеси впровадження міжнародних принципів обліку в національну систему викликають необхідність перетворень фінансово-господарської діяльності та, як наслідок, вдосконалення системи внутрішнього контролю.

Контроль поряд з плануванням, обліком і аналізом є однією з функцій системи управління. Залежно від суб'єктів контролю по

відношенню до об'єкта аудиту розрізняють зовнішній контроль (здійснюється зовнішніми органами, державними органами і суспільством в цілому) та внутрішній (внутрішньогосподарський) контроль (проводиться власниками, керівниками і працівниками підприємства).

Внутрішній контроль – це інструмент управління діяльністю підприємства, що надає змогу керівництву перевірити стан виконання планів. Це процес, який здійснюється на самому підприємстві і не залежить від зовнішніх факторів, метою якого є забезпечення впевненості керівництва (власників) щодо досягнення в діяльності підприємства належних показників фінансових результатів, економії витрат, ефективності та результативності діяльності відповідно до поставлених завдань, достовірності управлінської звітності [1].

Можна виділити визначальні ознаки, що характеризують суть внутрішньогосподарського контролю: потреба в ньому обумовлена необхідністю моніторингу реалізації управлінських рішень в нижчих ланках управління і виробничо-господарських процесів на місцях; контроль є однією з найважливіших функцій процесу управління; внутрішньогосподарський контроль необхідно розглядати як цілісну систему, що включає такі елементи як суб'єкт, об'єкт, предмет і метод; основним призначенням внутрішньогосподарського контролю є інформаційне забезпечення управлінської ланки з метою прийняття максимально ефективних рішень, безпосередньо пов'язаних з діяльністю підприємства; внутрішньогосподарський контроль необхідний на всіх етапах виробничого процесу та у всіх підрозділах суб'єкта господарювання.

Ефективна система внутрішньогосподарського контролю на підприємстві повинна будуватися за такими етапами:

- визначення об'єкта і предметної області внутрішньогосподарського контролю;
- визначення форми організації внутрішньогосподарського контролю;
- виявлення кола відповідальних осіб за здійснення контрольних процедур;
- розробка системи показників контролю і їх кількісних стандартів; розробка форм документування внутрішнього контролю.

Побудова раціональної системи внутрішньогосподарського контролю є одним з інструментів ефективної діяльності підприємства. Зі збільшенням розмірів господарюючого суб'єкта ускладнюється організаційна структура, що висуває підвищені вимоги до якості побудови системи внутрішнього контролю.

Дотримання етапів формування внутрішньогосподарського контролю, реалізація принципів, розкривають закономірності функціонування системи та її відношення до зовнішнього середовища, виконання всіх необхідних умов дозволять забезпечити управлінський персонал підприємства достовірною поточною інформацією про ефективність використання ресурсів, про відхилення від планових проміжних результатів, про можливі «зони» ризику, порушення і зловживання в процесі виробництва і, відповідно, підвищити ефективність процесу управління в цілому.

Інформаційні джерела:

1. Рагуліна І.І., Дроб'язко В.В. Особливості методики внутрішнього контролю біологічних активів тваринництва // Сучасний стан і перспективи розвитку обліку, аналізу та фінансового забезпечення підприємств агропромислового виробництва: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 12-13 листопада 2020 р. / Харків. нац. аграр. ун-т ім. В.В. Докучаєва. – Харків: ХНАУ, 2020. С. 24–26.

НЕОБХІДНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ТА КРЕДИТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Брага Ю.С., гр. ОА-215Мз

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.М. Бондаренко**
Національний авіаційний університет

Під час своєї діяльності підприємства постійно знаходяться в процесі проведення розрахунків з іншими суб'єктами господарювання. Внаслідок чого у кожного контрагента виникає дебіторська та кредиторська заборгованість. Порушення договірних взаємовідносин пов'язаних з проведенням оплати за договором реалізації призводить до зниження платоспроможності всіх учасників ринку. Тому, дебіторська та кредиторська заборгованості повинні підпадати до постійного безперервного контролю з боку адміністративно-управлінського складу підприємства. Перш за все це можна зробити якщо на підприємстві буде проведено якісний і своєчасний облік для подальшого аналізування стану заборгованостей.

Підприємства повинні проводити аналіз співвідношення між дебіторською та кредиторською заборгованістю. Крім того, адміністративно-управлінський склад підприємства повинен розробляти шляхи щодо зменшення розміру обох заборгованостей. В